

- http://twitter.com/nuvol_com
- <https://www.facebook.com/elnuvol>
- <https://www.youtube.com/channel/UC1W7gMVWgAQHNW4vjFJWXDA>
- https://www.instagram.com/nuvol_com/
- <https://www.pinterest.com/nuvolcom/>
- <http://www.nuvol.com/feed/>
- <http://www.vilaweb.cat/>

[eBooks \(/ebooks\)](#)

[Notícies \(/calandria/noticies/\)](#)

[Crítica \(/calandria/critica/\)](#)

[Entrevistes \(/calandria/entrevistes/\)](#)

[Opinió \(/calandria/opinio/\)](#)

[Vinyetes \(/elwebnegre/\)](#)

[Calandria \(/calandria/\)](#)

[Punt de llibre \(/punt-de-llibre/\)](#)

Edicions Poncianes estrena col·lecció amb Laia Noguera i Gabriel Ventura

21.04.2013

Núvol (<http://www.nuvol.com/autor/nuvol>). Barcelona (<http://www.nuvol.com/lloc/barcelona>).

Edicions Poncianes presenta dues novetats inesperades per aquest Sant Jordi: *Ah!*, la nova obra de teatre de Laia Noguera, i *Ignar*, el primer poemari de Gabriel Ventura. L'editorial inaugura, així, una nova col·lecció que tindrà com a objectiu descobrir autors novells i que vol apostar per les veus més joves de la poesia catalana.

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2013/04/Laia-Noguera-i-Clofent.jpg>

Laia Noguera i Clofent

Els lectors que es vulguin apropar a aquesta nova aventura literària podran trobar una parada d'Edicions Poncianes el proper 23 d'abril al carrer dels Àngels núm. 16, on antany s'hi havia ubicat la fugissera sala

<http://www.ub.edu/cultural/en/seminars/>

+ Llegits

- 1 «La Riera» i els límits de la mentida (<http://www.nuvol.com/noticies/la-riera-i-els-limites-de-la-mentida/>)
- 2 On és el Departament d'Ensenyament? (<http://www.nuvol.com/opinio/on-es-el-departament-densenyament/>)
- 3 Arquimbau reneix de les cendres (franquistes) (<http://www.nuvol.com/noticies/arquimbau-reneix-de-les-cendres-franquistes/>)
- 4 No t'apropis a la Casa Bloc (<http://www.nuvol.com/noticies/no-tapropis-a-la-casa-bloc/>)
- 5 Discursos prehistòrics (<http://www.nuvol.com/vinyetes/discursos-prehistorics/>)
- 6 Tornem-hi, que no ha estat res (<http://www.nuvol.com/opinio/tornem-hi-que-no-ha-estat-res/>)
- 7 Els tripijocs del PP (<http://www.nuvol.com/vinyetes/els-tripijocs-del-pp/>)
- 8 "No tenim el públic que ens mereixem" (<http://www.nuvol.com/noticies/no-tenim-el-public-que-el-cinema-catala-mereix/>)
- 9 El núvol que ens desbancarà (<http://www.nuvol.com/opinio/el-nuvol-que-ens-desbancara/>)
- 10 El salt de perxa de Rajoy (<http://www.nuvol.com/vinyetes/el-salt-de-perxa-de-rajoy/>)

Rent a Scooter
<http://www.via-vespa.com>

Barcelona és un vesper. Vola per Barcelona amb una Vespa!

artística Cràter. Hi trobaran, a més, una mostra completa del catàleg de la editorial: *Un sereno en el cementiri de l'art*, de Vicenç Altaió, *Carrer de Joan Ponç* de Joan Brossa, *Neu/Or negre* de Jordi Carulla.

En l'edició d'enguany, Poncianes compartirà parada amb dues editorials més. La recent arribada **Editorial Terrícola**, una fantàstica iniciativa de Laia Noguera i Esteve Plantada, «compromesa amb la proximitat, amb l'optimització de recursos, amb el disseny i amb els materials». I una representació de l'**Editorial Barcino**, que exposarà les seves darreres novetats i la col·lecció Amics dels Clàssics.

L'acte es clourà a partir de les 20h amb un recital obert de poesia i un refrigeri de comiat.

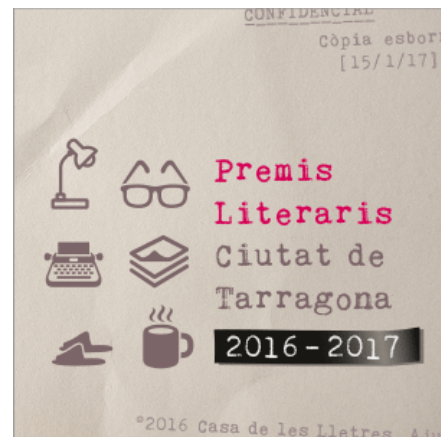
AH!

(<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2013/04/Ah.png>)

Ah!

El dibuix en guaix de Joan Ponç *Comença el gran ball de les bruixes* (1951) inspira a Laia Noguera una obra de teatre que s'assembla a un mirall amb personalitat, un mirall mutant i viu que es diverteix creant les seves pròpies lleis d'interpretació de l'univers. "La manera de percebre és no esperar percebre". Això vol dir: no esperin trobar la seva imatge a l'altra banda de l'espill movedís que és *Ah!* Potser està de vacances. O Pot ser que, de sobte, després de llegir aquesta fabulosa obra de teatre, el lector es vegi corrent davant de la seva pròpia ombra, convertida en principi de realitat. I és que Carles Hac Mor ja ho adverteix ben lúcidament al pròleg: «La divisa de na Laia Noguera significa que, si hom mira de percebre, no percebrà res, o sigui, que si hom vol manifestar una cosa, no assolirà pas de fer-ho. Per tant, aquesta proposició de guerra ideològica és un al·legat contra la voluntat, contra la intenció. És a dir, si en escriure hom vol expressar o comunicar alguna cosa, malament rai, i si no en vol dir cap, en dirà moltes, de coses diverses i àdhuc contradictòries». *Ah!* està poblat d'uns personatges que no són el que semblen. Hi trobem Arlequí, del qual se'ns diu "no és Arlequí", xerrant amb el simpàtic Si no és massa suposar, Fanafafa, Veribú, o al propi Joan Ponç discutint amb una Estranya que mira finestres. Un humor il·luminador plana damunt tots els diàlegs. I, de mica en mica, entre rialla i rialla, entre llàgrima i llàgrima, lector i espectador senten que es va obrint una menuda

(<http://www.tarragona.cat/cultura/lletres/premis-literaris/bases-1>)

escletxa a la seva pròpia realitat. Llegint *Ah!* intuïm que comprendre mai és un acte tancat, sinó un procés que va descloent “un ull immens/com un rellotge” i que, el més divertit de la literatura, el més engrescador de la vida, és perdre’s en aquesta intuïció meravellosa: no sortir-ne mai.

IGNAR

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2013/04/Ignar.jpg>

Ignar

Ignar és un poemari estrany. Potser una elegia ancestral fragmentada en petits bocins que el pas del temps ha anat enllaçant sota la forma de nous i misteriosos sentits. O un enigmàtic còdex trobat en una catacumba catalana. Lluís Calvo, en el pròleg, diu que aquest llibre de poemes es pot entendre com la narració d’«un món en descomposició, que es fragmenta en la pròpia voracitat i que, tanmateix, encara té una viva enyorança de la unitat perduda i d’un Déu de qui se’n certificà la mort, però que no ha trobat substitut ni en l’ànima ni en l’art». Un diàleg amb els morts, o més concretament una espècie de conversa com enunciada des de la veu d’un mort, a vegades subterrània, a vegades celeste: un mort que vol reviure. «Retaules de la desesperació, potser. Tríptics de la buidor. Escenes ja no dantesques, sinó a mig camí de la desolació i dels paisatges de les grans àrees comercials». El poeta només pot parlar de l’experiència de la mort des de la ignorància. No exposa, tanmateix, una visió trista de la vida. La desesperació sols és l’anhel de viure més. Ignar emana una quieta desesperació. «La poesia de Gabriel Ventura prescindeix de tot allò retòric i busca la màxima concentració i expressivitat. En alguns moments sembla com si s’hagin desbrossat els versos per tal de presentar-los en la seva puresa màxima, amb el·lipsis, desconstruccions i talls que deixen el vers, de vegades, sense cap nexa ni connexió, només amb els mots nus. N’és un exemple el vers “segant son cants veires vessats”, en què les paraules s’aboquen en la seva solitud més sòbria i despullada». Una poesia dels nous temps sobre la parla i la memòria, els vius i la tradició.

Etiquetes:

[editorial Barcino](http://www.nuvol.com/tag/editorial-barcino/) (<http://www.nuvol.com/tag/editorial-barcino/>) [Editorial Terrícola](http://www.nuvol.com/tag/editorial-terricola/) (<http://www.nuvol.com/tag/editorial-terricola/>) [Gabriel Ventura](http://www.nuvol.com/tag/gabriel-ventura/) ([http://www.nuvol.com/tag/gabriel-](http://www.nuvol.com/tag/gabriel-ventura/)